

A pofátlanság pszichiátriai formái

2016 december 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mint az köztudomású, Halivúdban meg a filmgyártásban férfiuralom van. Fehér férfi uralom.
Meg úgy általában mindenütt. Az id?utazásban is. A hülyeség meg általában egyszer? dolog. Hiszel az asztrológiában, hülye vagy. Nagy m?nek tartod az „Utolsó tangó Párizsban” cím? filmet, még hülyébb.
De a fundamentalista liberális hülyeség nem egyszer?, fasiszta legyen a talpán, aki át tudja látni az összefüggésrendszerét. A liberáltak (a liberális és az aberrált szó összevonása), illetve liburnyákok (a liberális és a bumburnyák szó összevonása) egyik terjed?ben lév? szokása, hogy újabban visszautaznak az id?be, keresnek egy rasszista, vagy férfisoviniszta (annak min?síthet?) eseményt és ennek kapcsán rámutatnak a jelenleg él? fehér, heteroszexuális férfiak érintettségére, majd követelik a jogos büntetést.

Index címlap a következ?:

„A vajas meger?szakolás nem volt benne a forgatókönyvben”

A liberopátiás elmezavar tünetképz? erejének kötelez? megismerend? dokumentuma ez a megnyilvánulás, amely lerántja a leplet a szexuális forradalom (a lá hatvanas évek) férfisoviniszta voltáról. Mint közismert a múlt század hatvanas éveiig a gonosz férfiak nemcsak titkolták a n?k el?l, hogy a szex jó is lehet (a n?knek), hanem a férfiak egy részét is tudatlanságban tartották a fasiszta fels?-középosztály férfijai, hogy minél több sz?z n?höz juthassanak hozzá. Ezt a világ-összeesküvést leplezte le és söpörte el aztán a hatvanas évek szexuális forradalma.

Ennek a szexuális és m?vészeti forradalomnak volt egyik ismert alakja a Pasolini pátyolgatta Bertolucci és máig emlékezetes egyedi eseménye a vajas anális er?szak, ahol a vaj, nyilván kényszer hatására a síkosító, szerepét játszotta.

Aki látta (végigszenvedte) a filmet, az pontosan tudja, hogy az inkriminált alkotást jól érzékelhet?en beteg ember írta, rendezte és perverz disznók játszanak benne, a néz?k perverz igényeinek kielégítése érdekében. Amúgy meg egy rakás szar. Az álm?vészet tipikus képvisel?je. **Ez persze nem akadályozta meg a haladárokat abban, hogy a szexuális forradalom nagy hatású alkotásaként ünnepeljék és leköcsögözzék azokat, akik az elemi jóizlésre hivatkozva betiltották, vagy be akarták tiltatni.** A dolog ennyibe is maradt volna, ha a hatvanas-hetvenes évek nagy hatású m?vészeti forradalmairól nagy számban ki nem derült volna, hogy análszadisztikus fejl?dési stádiumban ragadt pszichopata. Kb. mindenkit abuzáltak, aki szembe jött velük, legyen az gyerek vagy fiatalkorú, fiú, vagy lány. És ezeket az er?szakokat (nem fantáziákat), nyilván a forradalom nagyobb dics?ségére, meg is filmesítették. Az akkori liburnyákoknak valahogy nem fájt, hogy a n?k (és kiszolgáltatott férfiak) milyen szerepet játszanak ezekben a beteges, perverz ?rjöngésekben, hanem minden védelmet megadtak a

“m?vészeknek”. Polanski például egy olyan bizonyított er?szakot úszott meg, amit egy 13 éves lány ellen követett el. Képzeljük el, hogy egy fasiszta (nem liberális) m?vész mit kapna ezért.

De változnak az id?k és haladóréknak röpke ötven év után felt?nt, hogy a forradalmi dokumentációban szerepl? filmes akciók szerepl?i (és a néz?k jelent?s része) nem élvezték a forradalmat. A helyzet páratlan egyszer?ség? liberális olvasata pedig:

> *“Az biztos, hogy az ügy nem tett jót a film utólagos megítélésének, és a részleteket ismerve a jelenet egyáltalán nem kellemes látvány. Viszont egyszersmind hozzájárul ahhoz is, hogy sokkal árnyaltabban lássuk a szexuális forradalomnak nevezett id?szakot, mely igazán csak a férfiakat szabadította fel. Ha megnézzük az összes nagy hatású botrányfilmet a szexuális forradalom korából, az Emmanuelle-t?l kezdve a Mély torok-on át az Utolsó tangó Párizsbanig, ezek valójában mind férfiak szexuális fantáziáit keltették életre, melyekben a n?k eszközök csupán, akik a kedvükre tesznek.”*

El?ször is az ominózus jelenet minden egyéb információ nélkül is rettenetesen undorító és “m?vészi érték” nélküli, mert alapvet?en embertelen. Az egész nyüves filmen átsüt, hogy a szerencsétlen n?i f?szerepl?, Maria Schneider valóban szenved. Egyrészt, mert tehetségtelen, másrészt, mert valóban megéli és elszenvedi ezt az egész abszurditást és a vajas-er?szakolós jelenetet is. ?t nyilván azért választotta a rendez?, mert izgatta a szexuális fantáziáját (magyarul szívesen megdugta volna). Ez az egész sosem volt m?vészi önkifejezés, mert ezek a rendez?k sosem az Emberr?l akartak elmondani valamit, hanem a saját betegségüket akarták a világba kiáltani és a sikert annak meger?sítéseként élték meg, hogy ?k normálisak. Hiszen, ha a néz?knek tetszik a perverzitásaik, a szeretetr?l, emberi kapcsolatokról, a szexualitásról mutatott torzképük, akkor a többi ember is ilyen. És akkor ?k is “normálisak”.

A legnagyobb baromság, hogy a szexuális forradalom csak a férfiakat szabadította fel. Ez a szexuális forradalom csak a perverzeket szabadította fel, azokat, akiknek minden lényeges emberi tulajdonságuk sérült. Azokat, akik nem tudnak szeretet adni és elfogadni és akik nem tudnak úgy egy jót szexelni, hogy ?k maguk és a másik fél is jól érezze magát el?tte, alatta és utána. Bertolucci a következ?t nyilatkozta:

> *“Azt akartam, hogy Maria érezze, és ne eljátssza a megaláztatást és a dühöt. A n?, és nem a színészn? reakcióját akartam megmutatni.”*

Ennél szebb beismerés nem is kell. Ennél jobban semmi sem mutatja, hogy **ez az ember nem “m?vész”, hanem egy barom.** És persze egy b?nöz?.

De ez kifejezi az egész haladár m?vészet csapdáját. Azt, hogy olyan gyáva szexuális és emberi kapcsolat b?nöz?k, mint Bertolucci, Pasolini vagy Polanski, az elmebajukat és a totális érzéketlenségüket hirdetve a szabadság, a haladás élharcosainak adták el magukat, emberölt?kön keresztül lehettek az emberi önmegvalósítás ikonjai. És persze a liberálisok, a haladárok új normalitás definíciójának megalkotói. Nem a konzervatívok engedték Európára ezeket az embereket, hanem az Index szellemi el?djei. Ne kenjétek ránk!

És most vissza a pofátlansághoz. Ebb?l az egész b?ncselekmény sorozatból most végtelen cinizmussal azt emelik ki, hogy miután a látványosan áldozatnak min?síthet? személyek mind n?k voltak, és az elkövet?k pedig “férfiak” – ez is, ez sem más, mint a férfisoviniszta férfiak egy újabb ?sb?ne a n?k ellen. Még a szexuális forradalmat is elloptuk a n?kt?l. Nyilván keveset halott még arról, hogy a normálisak azt élvezik, hogy a másik is élvezi.

A szexuális forradalom lényege annak felismerése, hogy a szexualitás élvezete lényegi része az emberi életnek és egészségnek. A normális emberek, normális körülmények között általában hamar rájönnek. De sokszor nincsenek normális körülmények és az ostobaság, a gonoszság, az agresszió furcsa és káros viselkedéseket társíthat a szexuális hajtóer? mellé. A szexualitás megtanulása nem jól levajazott diadalmenet, hanem próbálkozásokkal és hibákkal tarkított tanulási folyamat, amely szerencsét és jó partnereket igényel. Nem mindenki lesz szerencsés és boldog.

A normális és szerencsés emberek szexelnek, új dolgokat fedeznek fel és élvezik ezt az egészet. A szerencsétlenek egy része azonban nem szexel, és ha igen, akkor sem élvezi, lévén sok baja van, így a világba m?vészkedi a problémáit, így keres önmeger?sítést. A haladárok a régi lerombolását látták ebben a “m?vészeti” gyakorlatban és fel sem merült a zizi méret? agyukban, hogy már maga az “alkotási folyamat” is rombol, tönkreteszi azokat, akik pénzért, vagy hírnévért, vagy a m?vészet fogalmának félreértése miatt belekeverednek ebbe a világba.

Maria Schneidert nem n?ként kellet volna megmenteni, hanem emberként.

Mintahogy Pasolini filmforgatásainak áldozatait sem n?ként vagy férfiként kellett volna megmenteni, hanem embermivoltunkban megsértett, szexuális identitásukban összezavart, elpusztított emberként. Inkei Bence írása maga a hétköznapi liberalizmus, annak minden patológiájával együtt. Annyi el?ítélet és ostoba fogalomhasználat van benne, hogy már a jószándékában sem tudok hinni.

A liberalizmus legfélelmetesebb ostobasága sejlik fel mögötte, az a csökönyös, eszel?s individualista hit, hogy csak magunkat tehetjük boldoggá.

Valójában csak egymást tehetjük boldoggá-boldogtalanná, ahogy sikerül. Ha nem sikerül boldognak lennünk, együtt kell élnünk a boldogság hiányával, nem büntethetjük az összes többi embert azzal, hogy ?ket is

boldogtalanná akarjuk tenni.

A liberlizmus már lezüllött odáig, hogy mindenkinek egyenl? boldogságot és szerencsét ígér. Sajnos meg is próbálja betartani ezt az ígéretét, úgy, hogy mindenkinek egyformán rossz legyen.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló